

ปัญหาการค้าและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก กับแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหในระดับโลก

ก้องเพชร กุลสุจริต¹

การนำเสนอบทความ เรื่อง ปัญหาการค้าและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กกับแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหในระดับโลก มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอภาพรวมของปัญหาการค้าและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหในระดับโลก โดยเป็นผลจากการที่ผู้เขียนได้ศึกษาวิเคราะห์เอกสารที่นำเสนอข้อมูลและรายงานเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเท่าที่สามารถสืบค้นได้ทางอินเทอร์เน็ต รวมทั้งเอกสารที่ได้รับแจกจากการเข้าประชุมระดับโลกครั้งที่ 3 ว่าด้วยการต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ (The 3rd World Congress against Sexual Exploitation of Children & Adolescents) ซึ่งจัดขึ้นในระหว่างวันที่ 25-28 พฤศจิกายน 2551 ที่ศูนย์นิทรรศการและการประชุม ริโอ เซนโตร ฌ เมือง ริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล โดยบทความนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของ “รายงานการประชุมระดับโลกครั้งที่ 3 ว่าด้วยการต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์” ความยาว 100 หน้าที่ผู้เขียนจัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ในกรรมสอสนคดีพิเศษ

¹ เจ้าหน้าที่คดีพิเศษชำนาญการพิเศษ ส่วนผู้เชี่ยวชาญภาษาต่างประเทศ สำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ กรมสอบสวนคดีพิเศษ

- ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- อักษรศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

● **ปัญหาการค้าและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ในประเทศทั่วโลก**

การค้ามนุษย์เพื่อใช้ประโยชน์ในธุรกิจทางเพศและเพื่อบังคับใช้แรงงานในรูปแบบต่าง ๆ ถือเป็นอาชญากรรมข้ามชาติรูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก และเป็นธุรกิจผิดกฎหมายที่สร้างรายได้จำนวนมหาศาลให้กับองค์กรอาชญากรรมปีละประมาณ 5-7 พันล้านดอลลาร์โดยทำรายได้เป็นอันดับที่ 3 ของโลก รองจากรายได้การค้ายาเสพติดและการค้าอาวุธ ซึ่งองค์การสหประชาชาติ ประมาณการว่าในแต่ละปีมีผู้หญิงและเด็กถูกค้าจำนวน 706,000 คน ในจำนวนนี้เป็นเด็ก (อายุต่ำกว่า 18 ปี) ถึงร้อยละ 50 โดยที่มีเด็กบางคนอายุต่ำกว่า 6 ปี² แต่เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลจากรายงานของสำนักสืบสวนสอบสวนกลาง (Federal Bureau of Investigation-FBI) ประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า จำนวนผู้หญิงและเด็กที่ถูกค้าจากการประมาณการขององค์การสหประชาชาติเป็นตัวเลขที่ต่ำกว่าข้อมูลจากประเทศสหรัฐฯ ที่ระบุว่า ในปีหนึ่งมีผู้หญิงและเด็กประมาณ 800,000 คน ถูกค้าข้ามพรมแดนและการค้ามนุษย์เป็นธุรกิจที่ทำรายได้ปีละ 9.5 พันล้านดอลลาร์³

จากการประมาณการขององค์กรแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ในปี 2548 ผู้ถูกบังคับใช้แรงงานและถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศทั่วโลกมีจำนวน 2.5 ล้านคน (เป็นการประมาณการแบบต่ำสุดทั้งที่เป็นผู้หญิง ผู้ชาย เด็กหญิงและเด็กชาย) ในจำนวนนี้ประกอบด้วย ผู้ที่อยู่ในเขตเอเชียและแปซิฟิกจำนวน 1.4 ล้านคน ผู้ที่อยู่ในประเทศอุตสาหกรรมจำนวน 270,000 คน ผู้ที่อยู่ในเขตลาตินอเมริกาและแคริบเบียนจำนวน 250,000 คน ผู้อยู่ในเขตตะวันออกกลางและอเมริกาเหนือจำนวน 230,000 คน ผู้ที่อยู่ในประเทศที่มี

การเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจจำนวน 200,000 คน และผู้ที่อยู่ในประเทศเขต Sub-Saharan จำนวน 130,000 คน ทั้งนี้ เฉพาะในเขตลาตินอเมริกาปีเดียวกันนี้องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM) รายงานว่า การค้าหญิงและเด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศนั้นทำรายได้เป็นเงินถึง 16 พันล้านดอลลาร์ต่อปี⁴

จากข้อมูลข้างต้นกล่าวได้ว่า การค้าเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในเกือบทุกประเทศทั่วโลกโดยร้อยละ 75 ของเหยื่อที่ถูกค้าเป็นการค้าเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมีเด็กและผู้หญิงทั่วโลกจำนวน 2 ล้านคนตกเป็นทาสทางเพศแต่เนื่องจากการค้ามนุษย์เป็นเรื่องที่ปกปิดและเป็นการยากที่จะสืบหาความจริง ประกอบกับมีรายงานเกี่ยวกับคดีการค้ามนุษย์เพียงร้อยละ 5 จากคดีทั้งหมดที่เกิดขึ้นจริง ด้วยเหตุนี้บรรดาผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนี้จึงเชื่อว่าจำนวนเด็กและผู้หญิงที่ถูกค้าตามความเป็นจริงจะสูงกว่าที่ประมาณการไว้ถึง 10 เท่า ทั้งนี้ เฉพาะในเขตยุโรปตะวันตกประมาณการว่าในแต่ละปีมีการค้าผู้หญิงและเด็กหญิงเข้าไปในพื้นที่ดังกล่าวจำนวน 120,000 คน ส่วนในประเทศสหรัฐฯ มีรายงานเกี่ยวกับการค้าทางเพศเกิดขึ้นในพื้นที่ 20 รัฐของประเทศ โดยคดีส่วนใหญ่เกิดขึ้นในรัฐนิวยอร์ก รัฐแคลิฟอร์เนีย และรัฐฟลอริดา ทั้งนี้ประมาณการว่าในปีหนึ่งมีผู้หญิงและเด็กจำนวนตั้งแต่ 14,500-17,000 คน ถูกค้าเข้าไปในประเทศสหรัฐฯ และมีผู้ตกเป็นทาสทางเพศจำนวนตั้งแต่ 30,000-50,000 คน ในขณะที่กองทุนสหประชาชาติเพื่อการพัฒนาสตรี (United Nations Development for Women-UNIFEM) และโครงการความร่วมมือสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (United Nations Interagency Project on Human

² <http://allafrica.com/stories/200801160169.html>

³ <http://www.articlebase.com/women's-issues-articles/human-sex-trafficking-exploitation>

⁴ UNODC, *UNGIFT-Human Trafficking*, pp.6-7.

Trafficking in the Mekong Sub-region) ระบุว่า ปัญหาการค้าทางเพศขยายตัวและมีความรุนแรงมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด⁵

เฉพาะในส่วนของการค้าเด็กนั้น จากรายงานของสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) ระบุว่า มีเด็กหญิงและเด็กชายจำนวนหลายล้านคนถูกแสวงหาประโยชน์ไม่จำเป็นการถูกบังคับให้เป็นทาส การให้ทำงานหนัก การใช้แรงงานในบ้าน การให้เป็นโสเภณี การบังคับให้แต่งงานหรือถูกขายเพื่อกิจกรรมทางเพศ⁶ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากรายงานขององค์กรแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ในปี 2545 ที่ได้อ้างอิงถึงผลการศึกษาในปี 2543 ที่พบว่า มีเด็กหญิงและเด็กชายจำนวน 8.4 ล้านคนถูกใช้แรงงานในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด และมีเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีจำนวน 1.2 ล้านคนถูกค้า⁷

ในประเทศเขตแอฟริกาตะวันตกและแอฟริกากลาง ปี 2548 มีเด็กถูกค้าเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศทั้งที่เป็นการค้าในประเทศและการค้าข้ามประเทศโดยเฉพาะการค้าเข้าประเทศในเขตยุโรปตะวันตกเขตแอฟริกาใต้และเขตตะวันออกกลางเมื่อเปรียบเทียบกับการค้าเด็กหญิงเพื่อบังคับให้ค้าประเวณีในเขตเอเชียใต้และการค้าเด็กหญิงในเขตแอฟริกาตะวันออกเพื่อแสวงหาประโยชน์ทั้งในรูปแบบของการบังคับใช้แรงงานในบ้านการค้าประเวณีและการบังคับให้แต่งงาน ในขณะที่เด็กชายจะถูกแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบของการบังคับใช้แรงงานในภาคเกษตรกรรมภาคปลัดัวและการประมง รวมทั้งมีเด็กชายและเด็กหญิงจำนวน 25,000-30,000 คน ถูกลักพาตัวและถูกเกณฑ์เข้าร่วมในกองกำลังของฝ่ายต่อต้านรัฐบาล

ในเรื่องนี้รายงานการศึกษาขององค์กรกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF-ยูนิเซฟ) ระบุว่า ธุรกิจการท่องเที่ยวทางเพศกับเด็กและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในเขตแอฟริกาตะวันออกมีจำนวนสูงขึ้นอย่างน่าตกใจโดยมีเด็กจำนวน 15,000 คน หรือร้อยละ 30 ของเด็กหญิงอายุระหว่าง 12-18 ปี ผู้ที่อยู่ในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวตามแนวชายฝั่งแอฟริกาตะวันออกมีเพศสัมพันธ์เพื่อการค้า⁸

Dr.Gudrum Berger จากองค์กรกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) ในประเทศออสเตรเลีย อ้างถึงรายงานเรื่องความรุนแรงต่อเด็กขององค์กรสหประชาชาติในปี 2549 ซึ่งระบุว่าในปีหนึ่งมีเด็กจำนวน 1.8 ล้านคนถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบของการค้าประเวณีและภาพลามก และในทุกปีมีเด็กจำนวน 1.2 ล้านคนตกเป็นเหยื่อของนักค้ารวมทั้งในแต่ละปีมีเด็กหญิงจำนวน 150 ล้านคนและเด็กชายจำนวน 72 ล้านคนที่อายุต่ำกว่า 18 ปีตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงทางเพศทั้งในครอบครัว โรงเรียน บ้านพัก เรือนจำ และสถานประกอบการ⁹

การศึกษารวิจัย เรื่อง การแสวงหาประโยชน์จากเด็กในรูปแบบของการค้าประเวณีในเขตอเมริกาใต้ เฉพาะในประเทศโคลัมเบียและประเทศชิลี ชี้ให้เห็นว่าเด็กที่เข้าสู่การค้าประเวณีมีอายุน้อยลงเรื่อย ๆ ทั้งนี้ในประเทศโคลัมเบีย จากการสัมภาษณ์เด็กจำนวน 60 คน ซึ่งในจำนวนนี้เป็นเด็กที่พำนักอยู่ในศูนย์ดูแลร้อยละ 40 พบว่า ส่วนใหญ่แล้วพวกเขาเริ่มค้าประเวณีเมื่ออายุระหว่าง 11-13 ปีโดยเด็กกลุ่มนี้หนีออกจากบ้านเพราะถูกล่วงละเมิดทางเพศ ในจำนวนนี้ร้อยละ 9

⁵ <http://www.articlebase.com/women's-issues-articles/human-sex-trafficking-exploitation>

⁶ UNODC, *UNGIFT-Human Trafficking: An Overview-A Crime That Shames Us All*, 2008, p.v.

⁷ Save the Children, UK, *Away from Home: Protecting and supporting children on the move*, 2008, p.6. อ้างจาก ILO/PEC, *Every Child Counts: New global estimates on child labour*, Geneva, ILO, 2002 .

⁸ UNODC, *UNGIFT-Human Trafficking*, pp.8-10.

⁹ Austria, *Report of the National Preparatory Conference "Children are Not a Commodity-Joining Forces Against the Sexual Exploitation of Children"*, 2 October 2008,

ให้ข้อมูลว่าในการเข้าสู่การค้าประเวณีครั้งแรกของพวกเขานั้น เป็นไปตามการแนะนำของผู้ทำหน้าที่เป็นแมงดา ซึ่งคณะนักวิจัยเข้าใจว่าเป็นเด็กกลุ่มเดียวกัน แต่เป็นการยากที่จะเข้าถึงเด็กกลุ่มนั้นได้ ส่วนการวิจัยที่ประเทศชิลีซึ่งเป็นการสัมภาษณ์เด็กจำนวน 56 คนที่ถูกแสวงหาประโยชน์ในการค้าประเวณีพบว่าเด็กหญิงถึงร้อยละ 88 สำหรับอายุโดยเฉลี่ยที่เข้าสู่การค้าประเวณีในครั้งแรกของเด็กกลุ่มนี้คือประมาณ 12-13 ปี ซึ่งส่วนใหญ่แล้วถูกเพื่อนชักจูงเข้าสู่การค้าประเวณีโดยไม่มีแมงดาเข้ามาเกี่ยวข้อง ส่วนผลการวิจัยในเขตยุโรปที่ประเทศสวีเดนซึ่งเป็นการสัมภาษณ์เด็กอายุระหว่าง 14-17 ปีเกือบทุกคนในโรงเรียนแห่งต่าง ๆ ที่กรุงออสโลชี้ให้เห็นว่า ร้อยละ 1.4 ของเด็กที่เคยขายบริการทางเพศนั้นเป็นเด็กชายมากกว่าเด็กหญิงถึง 3 เท่า ผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้เกิดข้อกังขาในทฤษฎีที่ว่าเหยื่อส่วนใหญ่เป็นเด็กหญิง¹⁰

ในประเด็นรูปแบบใหม่ ๆ ของการแสวงหาประโยชน์จากเด็กในการค้าประเวณีนั้นจากการศึกษาแนวโน้มที่เกิดขึ้นในระดับภูมิภาคและระดับโลกชี้ให้เห็นว่า Enjo Kosai (Compensated dating)¹¹ หรือการใช้เงินหรือวัตถุมีราคาในการล่อลวงให้เด็กหญิงหรือหญิงสาวเข้ามาหาตนของชายสูงวัยซึ่งเป็นวิธีการที่เกิดขึ้นที่ประเทศญี่ปุ่นในช่วงต้นทศวรรษ 1990 นั้นปัจจุบัน

เป็นวิธีที่ปฏิบัติกันอย่างแพร่หลายในประเทศเขตเอเชียและเขตยุโรปทั้งยุโรปตะวันออกและยุโรปตะวันตก¹²

การศึกษาอย่างต่อเนื่องในประเด็นปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ จากเด็กที่เกิดขึ้นในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งดำเนินการโดยองค์กรรณรงค์เคลื่อนไหวเพื่อยุติการค้าประเวณีเด็กในธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศเอเชีย (The End Child Prostitution in Asian Tourism (ECPAT) campaign-ECPAT International) ได้นำเสนอภาพรวมซึ่งเป็นการสรุปข้อมูลรายประเทศไว้ดังนี้คือในประเทศแถบเอเชียที่ได้ชื่อเป็นประเทศปลายทางของธุรกิจการท่องเที่ยวทางเพศทั้งชายและหญิงนั้น มีเด็กจำนวนมากที่บางครั้งทำตัวเป็นแมงดา รัฐบาลแถบเอเชียจึงได้บังคับใช้กฎหมาย Tourism Offences Act ขึ้นในปี 2546 โดยมีเป้าหมายมุ่งดำเนินคดีกับชาวต่างชาติที่กระทำความผิด แต่ในทางปฏิบัติเป็นไปได้ยากตัวอย่างเช่น มีคดีหนึ่งที่เด็กหญิงวัย 5 ปีให้การเอาผิดกับชายชาวอังกฤษแต่ศาลแถบเอเชียได้พิพากษาปล่อยตัวชายผู้นั้น นอกจากนั้น ยังมีรายงานว่าเด็กในประเทศแถบเอเชียถูกคุมคามทางเพศจากครูผู้ชายเพื่อแลกกับคะแนนผลการเรียนและเงิน ส่วนที่ประเทศโมซัมบิกเด็กหญิงจะถูกนำไปที่ประเทศแอฟริกาใต้เพื่อให้ทำงานในสถานค้าประเวณี และมีเด็กหญิงจำนวนมากถูกขายเป็นภรรยาชั่วคราวของคนงานเหมือง¹³

¹⁰ Judith Ennew, *Draft-Exploitation of children in prostitution: Thematic paper for ECPAT International, World Congress III- Against the Sexual Exploitation of Children and Adolescents, Rio de Janeiro, Brazil, November 2008, pp.23-24.*

¹¹ http://en.wikipedia.org/wiki/2Enjo_k%c5%8Dsai (Enjo Kosai หรือ Compensated dating หมายถึง วิธีการที่ชายสูงวัยจะใช้เงินหรือของขวัญเลิศหรูเป็นเครื่องมือในการล่อให้ผู้หญิงเข้ามาสนใจตนและบางครั้งอาจมีเพศสัมพันธ์ด้วย โดยผู้หญิงที่ถูกล่อด้วยวัตถุมีทั้งเด็กหญิงในวัยเรียนและแม่บ้าน Enjo Kosai ถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการค้าประเวณีเด็กหญิง โดยเด็กหญิงจะขายเรือนร่างของเธอเพื่อแลกกับสิ่งของที่อยากได้หรือเงิน คำว่า Enjo Kosai พบเป็นครั้งแรกในหนังสือพิมพ์ Asahi Shimbun เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2537 (1994) โดยจากการสำรวจของ Asian Women's Fund ในปี 2541 (1998) ร้อยละ 10 ของเด็กหญิงทั้งหมดในไฮสกูลขายเรือนร่างของเธอเพื่อแลกกับเงินหรือวัตถุมีค่า และจำนวนมากกว่าร้อยละ 90 ของเด็กที่ให้สัมภาษณ์แสดงความรู้สึกที่พวกเขาไม่สบายใจกับการใช้เงินในการแลกเปลี่ยนหรือการซื้อขายบริการทางเพศ ข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่าส่วนใหญ่แล้วเด็กหญิงไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

¹² Judith Ennew, *Ibid.*, p.38.

¹³ Judith Ennew, *Ibid.*, p.81.

ในบังคลาเทศ การไม่สามารถหาผู้หญิงได้ทำให้มีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กชาย โดยเด็กชายที่เข้าสู่อการค้าประเวณีนั้นส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยถูกล่วงละเมิดทางเพศ เช่นเดียวกับเด็กชายอายุระหว่าง 13-16 ปีในประเทศอินเดียที่เข้าสู่อการค้าประเวณีโดยขายบริการทางเพศให้กับลูกค้าทั้งที่เป็นผู้ชายและผู้หญิง เด็กเหล่านี้ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กเร่ร่อนให้ข้อมูลว่าเริ่มมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุ 10 ปี โดยมีเด็กจำนวนมากที่สูบบุหรี่หรือเสพสารเสพติด ส่วนในประเทศปากีสถาน เด็กชายชาวปากีสถานที่หนีออกจากบ้าน และเด็กชายที่เป็นผู้อพยพชาวอัฟกานิสถานเป็นกลุ่มเด็กที่มีความเสี่ยงมากที่สุดที่จะถูกบังคับให้ขายบริการทางเพศเพื่อแลกกับอาหารและที่พัก โดยส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับชายแก่ โดยเฉพาะคนขับรถบรรทุก¹⁴

สำหรับที่ประเทศคาซัคสถาน มีการค้าเด็กไปที่ประเทศเขตตะวันออกกลางและเอเชียตะวันออก ในขณะที่ประเทศสาธารณรัฐคีร์กีซได้ชื่อเป็นประเทศต้นทางของการค้าเด็กจากประเทศอุสเบกิสถานไปยังประเทศปลายทางอื่น ๆ ส่วนที่ประเทศตุรกี ปัญหาที่พบบ่อยคือการล่วงละเมิดทางเพศในครอบครัว ในขณะที่การแสวงหาประโยชน์จากเด็กในรูปแบบของการค้าประเวณีถือเป็นประเด็นใหม่ที่สื่อมวลชนเลือกที่จะไม่นำเสนอเนื่องจากผู้อ่านมองว่าเป็นเรื่องน่ารังเกียจและผิดศีลธรรม นอกจากนี้ การแต่งงานก่อนวัยอันควรยังถูกมองว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเนื่องจากเป็นวิธีที่ครอบครัวยากจนของฝ่ายชายใช้ในการเรียกเงินสินสอดจากฝ่ายหญิง ส่วนในประเทศอุสเบกิสถานปัญหาเรื่องการว่างงานและการแตกแยกในครอบครัวเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้มีการแสวงหาประโยชน์จากเด็กในรูปแบบของการค้าประเวณี แม้ว่าจะไม่ค่อยมีการเปิดเผยข้อมูลในเรื่องนี้ สำหรับประเทศแทนซาเนียนั้น ต้นเหตุของการแสวงหาประโยชน์จากเด็กในรูปแบบของการค้าประเวณี

คือ ปัญหาความยากจนและปัญหาครอบครัวที่ทำให้เด็กเข้าสู่อการค้าประเวณีมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีข้อมูลว่าเด็กที่เคยถูกล่วงละเมิดทางเพศมักจะเลือกเข้าสู่อการค้าประเวณี¹⁵

จากการศึกษาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 27 เดือน ในประเด็นการค้าประเวณีและการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กในพื้นที่ 28 เมืองในประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศแคนาดา และประเทศเม็กซิโก ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีคดีอาชญากรรมทางเพศจำนวนมาก ผลการสัมภาษณ์คนจำนวน 617 คน พบว่าการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กมีความสัมพันธ์กับการไร้ที่อยู่อาศัย การติดยาและการล่วงละเมิดทางเพศ ทั้งนี้ จำนวน 1 ใน 3 ของผู้ที่ขายบริการทางเพศบนถนนเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกา เด็กที่เข้าสู่อการค้าประเวณีมีอายุโดยเฉลี่ยประมาณ 11-13 ปี โดยปัญหาครอบครัวแตกแยกเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ทำให้มีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กรองลงมาคือ ปัญหาความยากจน และการเคยถูกล่วงละเมิดทางเพศ¹⁶

ในเขตแอฟริกาเหนือ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในรูปแบบของการค้าประเวณีถือเป็นเรื่องต้องห้ามของหลายประเทศในเขตนี้ ผลการศึกษาในประเทศซาอุดีอาระเบีย ประเทศอียิปต์ และประเทศโมร็อกโก พบว่ามีการแสวงหาประโยชน์จากเด็กชายในรูปแบบของการค้าประเวณีที่เมือง Essaouira ซึ่งเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศซาอุดีอาระเบียและประเทศอียิปต์ที่แสวงหาประโยชน์จากเด็กหญิงในรูปแบบของการค้าประเวณี อย่างไรก็ตามประเทศเหล่านี้มองว่าการแสวงหาประโยชน์จากเด็กในรูปแบบของการค้าประเวณีนั้นเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะในเขตเมือง ทั้งนี้ มีหลายประเทศในเขตนี้ที่ถือว่าการที่เด็กหญิงค้าประเวณีและมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นอาชญากรรม โดยใน

¹⁴ Judith Ennew, *Ibid.*, pp.82-84.

¹⁵ Judith Ennew, *Ibid.*, pp.83-87.

¹⁶ Judith Ennew, *Ibid.*, p.89.

ประเทศคูเวตนั้น ก่อนที่จะรับเด็กหญิงเข้าศูนย์ดูแล ศูนย์พักพิงจะมีการตรวจสอบพรหมจรรย์ของเด็กหญิงก่อน และหากว่าผลการตรวจพบว่าไม่ใช่สาวบริสุทธิ์ เด็กหญิงเหล่านั้นจะถูกดำเนินคดีในข้อหาค้าประเวณี เช่นเดียวกับที่ประเทศเม็กซิโก ซึ่งเด็กหญิงอาจจะถูกตัดสินจำคุก หากพบว่าเธอตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน ส่วนที่ประเทศชิลี มีรายงานเด็กถูกครูบีบบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ด้วยเพื่อแลกกับการได้รับคะแนนผลการเรียนสูง¹⁷

ในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เฉพาะที่ประเทศเวียดนาม การค้าประเวณีในพื้นที่ตอนใต้ของประเทศ เป็นเรื่องที่ทำกันอย่างเปิดเผย ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์เด็กจำนวน 122 คน ในพื้นที่ภาคเหนือและภาคใต้ของเวียดนามพบว่า เด็กส่วนใหญ่ที่ค้าประเวณีในพื้นที่ภาคใต้ให้ข้อมูลว่าพวกเขาตัดสินใจเข้าสู่การค้าประเวณีด้วยตนเอง โดยลูกค้าผู้ร่ำรวยที่มาจากประเทศเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ต้องการของเด็กเหล่านี้เนื่องจากจ่ายค่าตอบแทนสูง¹⁸ ส่วนในประเทศกัมพูชา การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กที่เพิ่มขึ้นนับตั้งแต่ทศวรรษ 1990 นั้นเป็นผลจากการกระทำทั้งโดยชาวต่างชาติและชาวกัมพูชา¹⁹ ส่วนผลการศึกษาที่เมือง Surakarta รัฐจาวา ประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งมีเด็กถูกแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทพบว่า เด็กในเขตเมือง

ที่ถูกแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีนั้นเป็นเด็กที่ติดสุราและยาเสพติดโดยเด็กกลุ่มนี้มีปัญหาด้านสุขภาพ ซึ่งแตกต่างจากเด็กในชนบทที่ถูกแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีที่ส่วนใหญ่ไม่ได้เจ็บป่วย/ไม่ได้มีปัญหาสุขภาพจากการมีเพศสัมพันธ์ ทั้งนี้ เหตุผลหลักที่ทำให้พวกเขาเข้าสู่การค้าประเวณีเป็นเพราะครอบครัวมีปัญหาเรื่องเงิน²⁰

สำหรับประเทศไทยซึ่งได้ชื่อเป็นประเทศหนึ่งที่มีปัญหาการค้ามนุษย์ในระดับรุนแรงมากที่สุด²¹ โดยไทยมีสถานภาพเป็นทั้งประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่านและประเทศปลายทางของการค้าหญิงและเด็กเพื่อการค้าประเวณีและธุรกิจทางเพศแห่งใหญ่แห่งหนึ่ง^{22,23,24} ทั้งนี้ ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวทางเพศเดินทางเข้ามาเที่ยวที่ประเทศไทยไม่ต่ำกว่า 5.1 ล้านคน ในขณะที่ความต้องการท่องเที่ยวทางเพศของลูกค้าในประเทศไทยมีจำนวนมากถึงวันละ 450,000 คน²⁵ จึงส่งผลให้มีการค้าเด็กเพื่อธุรกิจทางเพศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง²⁶ ไม่ว่าจะเป็นการค้าภายในประเทศซึ่งส่วนใหญ่เป็นการค้าเด็กหญิงอายุระหว่าง 12-16 ปี ในพื้นที่ชุมชนชาวเขาทางตอนเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย²⁷ หรือการค้าระหว่างประเทศโดยรวมถึงการนำเข้าเด็กหญิงอายุระหว่าง 12-17 ปี จากประเทศ

¹⁷ Judith Ennew, *Ibid.*, pp.90-91.

¹⁸ Judith Ennew, *Ibid.*, p.88.

¹⁹ Judith Ennew, *Ibid.*, p.91.

²⁰ Judith Ennew, *Ibid.*, pp.24, 92.

²¹ Asia Foundation, *Combating Trafficking of Women and Children in Thailand-Using a network of integrated services to fight trafficking, help victims, and prosecute traffickers* (www.asiafoundation.org)

²² www.humantrafficking.org/countries/thailand

²³ Nicola Piper, "A Problem by a Different Name?- A Review of Research on Trafficking in South-East Asia and Oceania", *International Migration*, Vol.43 (1/2), 2005, p.212.

²⁴ Courtney Wielenga, "Sex Trade-The Case of Thailand", *Ecclectica*, April 2006.

²⁵ Richard Poulin, *Globalization and Sex Trade: Trafficking and the Commodification of Women and Children*, *Canadian Women Studies*, Volume 22, Number 3-4, December 2003, p.6.

²⁶ Courtney Wielenga, *Ibid.*

²⁷ *Factbook on Global Sexual Exploitation: Thailand*, p.1.

พม่า ลาว กัมพูชา และจีนเข้ามาค้าประเวณีในประเทศไทย²⁸ และการส่งออกเด็กไทยไปค้าประเวณีในต่างประเทศ²⁹ โดยนับตั้งแต่ปี พ.ศ.2543 เป็นต้นมา ปัญหาทวีความรุนแรงมากขึ้นและรูปแบบในการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์มีความหลากหลายมากขึ้นโดยรวมทั้งมีการใช้อินเตอร์เน็ตและสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการแพร่ภาพลามกของเด็ก นอกจากนี้นักกลุ่มเป้าหมายใหม่ของการค้ามนุษย์ยังเป็นกลุ่มเด็กที่อพยพเข้าประเทศทั้งกลุ่มที่มีเอกสารเดินทางและกลุ่มไม่มีเอกสารเดินทางและเด็กไร้สัญชาติ โดยมีทั้งการค้าเพื่อใช้แรงงานบังคับให้ขูดขูดและแสวงหาประโยชน์ทางเพศ³⁰

จากข้อมูลข้างต้นชี้ชัดว่า ปัจจุบันปัญหาการค้าและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กซึ่งรวมถึงการค้าประเวณี การค้าและการแพร่ภาพลามกของเด็กมีความรุนแรงและขยายตัวอย่างรวดเร็วในทุกภูมิภาคทั่วโลก โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาในเขตเอเชียและประเทศต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว³¹ โดยจากการศึกษาข้อมูลยังพบว่า มีเด็กจำนวนมากถูกบีบบังคับให้เป็นทาสทางเพศเนื่องจากพวกเขาถูกพ่อแม่นำมาขายให้กับเจ้าของสถานค้าประเวณีที่หลอกลวงพ่อแม่ของเด็กว่า จะให้เด็กได้ทำงานอย่างถูกกฎหมายและให้เด็กมีโอกาสได้เรียนหนังสือ นอกจากนั้นยังมีกลุ่มเด็กจากครอบครัวยากจนและกลุ่มเด็กจากครอบครัวที่ใช้ความรุนแรงที่หนีออกจากบ้านกลายเป็นเด็กเร่ร่อน และตกเป็นเหยื่อถูกบีบให้เข้าสู่การค้าประเวณี โดยปัจจุบันปัญหานี้ขยายตัวจากเขต

แอฟริกาไปยังเขตเอเชีย³² เฉพาะในเขตแอฟริกาตะวันตกมีเด็กจำนวน 300,000 คน ตกเป็นเหยื่อของการค้าเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศ³³ เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลจากรายงานการวิจัยในเขตเอเชียใต้ที่ระบุว่าจำนวนเด็กและผู้เยาว์ที่ถูกค้าเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น คือประมาณ 350,000 คน ในประเทศอินเดีย จำนวน 40,000 คน ในประเทศเนปาลและจำนวน 29,000 คน ในประเทศบังกลาเทศ³⁴

บทความของ จูดี แฟร์โฮล์ม (Judi Fairholm) จากสหประชาชาติประเทศแคนาดา (Canadian Red Cross) ได้นำเสนอข้อมูลภาพรวมของปัญหาการค้าแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก ในปัจจุบันโดยระบุว่า มีเด็กทั่วโลกจำนวนหลายล้านคนถูกซื้อ ขาย และค้าทั้งที่เป็นการค้าขายและการค้าภายในประเทศและการค้าข้ามประเทศ บทความนี้ชี้ชัดว่าการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กเป็นสิ่งที่พบได้ทั่วไป โดยเริ่มจากสถานค้าประเวณีในกรุงเทพมหานครของประเทศไทยไปจนถึงบาทวิถีแห่งต่าง ๆ ในกรุงมะนิลาของประเทศฟิลิปปินส์ จากสถานีรถไฟของประเทศเขตยุโรปไปจนถึงเส้นทางต่าง ๆ ของรถบรรทุกในเขตแอฟริกา จากเขตชานเมืองในมหานครนิวยอร์กของประเทศสหรัฐฯ ไปจนถึงชายหาดของประเทศเม็กซิโก และจากถนนสายต่าง ๆ ในนครโตรอนโตของประเทศแคนาดาไปจนถึงโรงแรมต่าง ๆ ในประเทศคออสตาริกา³⁵

²⁸ www.humantrafficking.org/countries/thailand

²⁹ <http://www.humantrafficking.org/countries/eap/thailand>

³⁰ เอกสารของ ดร.สายสุรี จุติกุล หัวหน้าคณะผู้แทนไทย ที่นำเสนอในการประชุมระดับโลก ครั้งที่ 3 ที่ประเทศบราซิล (Dr. Saisuree Chutikul, Theme I- Forms of Sexual Exploitation and its New Scenarios, 3 pages.)

³¹ <http://www.unescap.org/esid/hds/projects/csec/index.asp>

³² http://www.childreninneed.com/magazine/sexual_exploitation.html

³³ <http://allafrica.com/stories/200801160169.html>

³⁴ <http://www.ekklisia.co.uk/node/6497>

³⁵ <http://www.redcross.ca/article.asp?id=29864&tid=001>

จากการศึกษาข้อมูลที่น่าเสนาสภาพความเป็นจริงของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์โดยรวมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน กล่าวโดยสรุปได้ว่า ในปีหนึ่งมีเด็กทั่วโลกจำนวน 1 ล้านคนเข้าสู่ธุรกิจทางเพศ ทั้งนี้เฉพาะในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่ประเทศไทยจำนวน 1 ใน 3 ของผู้หญิงที่ค้าประเวณีเป็นเด็ก ส่วนที่ประเทศกัมพูชา ในกลุ่มผู้ค้าประเวณีจำนวน 6,110 คนนั้น เป็นกลุ่มเด็กอายุระหว่าง 12-17 ปีถึงร้อยละ 31 และมีเด็กชายจำนวนมากถูกล่วงละเมิดทางเพศ สำหรับในเขตเอเชียใต้ ในประเทศอินเดียมีโสเภณีเด็กจำนวน 400,000-500,000 คน ส่วนในประเทศศรีลังกา มีเด็กชายเป็นโสเภณีจำนวนประมาณ 20,000-30,000 คน ในประเทศเซเชลส์ยุโรปตะวันออก ที่ประเทศลิชัวเนีย โสเภณีเด็กมีจำนวนประมาณร้อยละ 20-50 ของจำนวนโสเภณีทั้งหมด ส่วนในเขตแอฟริกาตะวันตก มีโสเภณีเด็กจำนวน 25,000 คน เฉพาะประเทศแอฟริกาใต้เหยื่อในคดีข่มขืน/พยายามข่มขืนนั้นเป็นเด็กหญิงอายุต่ำกว่า 18 ปี ถึงร้อยละ 40 ส่วนที่ประเทศเคนยามีเด็กหญิงอายุระหว่าง 12-18 ปี เกี่ยวข้องกับธุรกิจทางเพศร้อยละ 30 สำหรับในเขตอเมริกากลางที่ประเทศสาธารณรัฐ โดมินิกัน มีโสเภณีเด็กจำนวน 25,000 คน ในเขตอเมริกาใต้ เฉพาะที่ประเทศเม็กซิโก มีเด็กถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศจำนวน 16,000 คน ส่วนในประเทศสหรัฐฯ จากข้อมูลพบว่า จำนวน 1 ใน 5 ของเด็กที่พุดคุยผ่านทางอินเทอร์เน็ตมักจะถูกคนแปลกหน้าขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย โดยจากรายงานของสำนักงานสืบสวนสอบสวนกลางของสหรัฐฯ (FBI) ระบุว่าภาพลามกของเด็กที่ยึดได้ล้วนเป็นภาพของเด็กชาย^{36,37,38,39}

กล่าวได้ว่าในปัจจุบันการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กในรูปของการค้าประเวณี เป็นปัญหาระดับโลกที่เชื่อมโยงกับปัญหาการแพร่ภาพลามกของเด็กและปัญหาการค้าเด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศอันเป็นผลมาจากความต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กทั้งจากคนในประเทศนั้นและจากชาวต่างชาติ โดยความต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กของคนในประเทศนั้นถือเป็นเรื่องสำคัญเนื่องจากมักจะถูกมองข้ามและจากข้อมูลของหลายประเทศประเทศทั่วโลกพบว่าความต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กของคนในประเทศนั้นอยู่ในระดับสูงกว่าคนต่างชาติ นอกจากนั้นยังพบว่าการจัดธุรกิจท่องเที่ยวทางเพศขึ้นในประเทศต่าง ๆ เขตเอเชีย เขตอเมริกากลาง และเขตเอเชียใต้ส่งผลให้ความต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กเพิ่มสูงขึ้น⁴⁰

สำหรับสาเหตุหลักที่ทำให้เด็กถูกล่อลวงเข้าสู่ธุรกิจทางเพศเพิ่มมากขึ้นนั้นเกิดจาก 3 ปัจจัยหลัก คือ ความต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กของคนในท้องถิ่น การขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวทางเพศ และการแพร่ภาพลามกของเด็กทางอินเทอร์เน็ต⁴¹ นอกจากนั้นยังมีอีกหลายปัจจัยด้วยกันที่เอื้อต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กโดยประกอบด้วยความยากจน การเลือกปฏิบัติทางเพศ ผลจากภัยพิบัติ สงคราม และความไร้เสถียรภาพ วัฒนธรรม การติดเชื่อเอชไอวี/โรคเอดส์ กฎหมายอ่อนแอ/การทุจริตในการบังคับใช้กฎหมาย การไร้พรหมแดนของโลก (โลกาภิวัตน์) เทคโนโลยีครอบครั้วแตกสลาย และปัจจัยด้านอุปสงค์⁴²

³⁶ <http://www.stolenchildhood.net/entry/children-engaging-in-prostitution-and-exploitation>

³⁷ <http://www.articlesbase.com/women's-issue-articles/human-sex-trafficking-exploitation>

³⁸ <http://www.ekkleisia.co.uk/node/8085>

³⁹ <http://www.redcross.ca/article.asp?id=29864&tid=001>

⁴⁰ ECPAT International, *Question and Answers about the Commercial Sexual Exploitation of Children, 4th Edition, 2008, pp.6-7.*

⁴¹ <http://www.unescap.org/esid/hds/projects/csec/index.asp>

⁴² <http://www.redcross.ca/article.asp?id=29864&tid=001>

จากการศึกษาทั้งในหัวข้อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กและผู้เยาว์ และความรุนแรงต่อเด็กขององค์การสหประชาชาติที่ได้ทำการศึกษาอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี 2544 จนถึงปัจจุบันชี้ให้เห็นว่าการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์เป็นความจริงที่เกิดขึ้นทั่วโลกและทวีความรุนแรงมากขึ้น โดยมีหลักฐานบ่งชี้การกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับการค้าเด็กเพื่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศของนักท่องเที่ยวและนักเดินทาง รวมทั้งมีการกระทำความผิดทางอินเทอร์เน็ตและมีการแพร่ภาพการล่วงละเมิดเด็กเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วโดยสาเหตุหลักเกิดจากความต้องการ/อุปสงค์ระหว่างประเทศ (international demand) ที่ทำให้มีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบันจนส่งผลให้เด็กและผู้เยาว์ในทุกวัยทั่วทุกมุมโลกตกอยู่ในอันตราย⁴³

● แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับโลก

จากข้อมูลของ Astrid Winler, Mag.a เจ้าหน้าที่องค์กรรณรงค์เคลื่อนไหวก่อนเพื่อยุติการค้าประเวณีเด็กในธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศเขตเอเชีย (ECPAT) ประจำประเทศออสเตรเลีย ระบุว่านับตั้งแต่ช่วงทศวรรษ 1980 เป็นต้นมา ปัญหาการค้าเด็กและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในประเทศเขตเอเชียอยู่ในสภาพเลวร้าย โดยมีเด็กหญิงและเด็กชายจำนวนมากตกเป็นเหยื่อของนักท่องเที่ยวทางเพศทำให้ประเทศทั่วโลกต่างตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องร่วมมือกันป้องกันและแก้ไขปัญหา ซึ่งนำไปสู่การจัดการประชุมระดับโลกจำนวน 3 ครั้งด้วยกัน คือ ครั้งที่ 1 ที่กรุงสต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดนในปี 2539 และครั้งที่ 2 ที่เมืองโยโกฮามายาของประเทศญี่ปุ่นในปี 2543 และ ครั้งที่ 3

ที่นคร ริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิลในปี 2551 ทั้งนี้เพื่อร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและเพื่อส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในลักษณะที่เป็นการปฏิบัติตามมาตรการและแผนงานที่เกี่ยวข้อง⁴⁴

การประชุมระดับโลก ครั้งที่ 1 ว่าด้วยการต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก (The 1st World Congress against Commercial Sexual Exploitation of Children) จัดขึ้นที่กรุงสต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดน ในระหว่างวันที่ 27-31 สิงหาคม พ.ศ.2539 โดยความร่วมมือของ 1) องค์กรรณรงค์เคลื่อนไหวก่อนเพื่อยุติการค้าประเวณีเด็กในธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศเขตเอเชีย (The End Child Prostitution in Asian Tourism (ECPAT) campaign) 2) องค์กรยูนิเซฟ (UNICEF) 3) กลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนด้านอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (NGO Group for the Convention on the Rights of the Child) และ 4) รัฐบาลสวีเดนซึ่งเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม โดยมีผู้เข้าร่วมจำนวน 1,300 คน ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่รัฐจาก 122 ประเทศจำนวน 718 คน ผู้แทนจากหน่วยงานระหว่างประเทศและองค์การสหประชาชาติจำนวน 105 คน ผู้แทนจากองค์กรพัฒนาเอกชนจำนวน 471 คน และเยาวชนจำนวน 47 คน⁴⁵ ในการประชุมครั้งนี้ได้มีการประกาศปฏิญญา (Declaration) และวาระที่ต้องปฏิบัติ/แผนการปฏิบัติ (Agenda for Action) รวมทั้งขั้นตอนสำคัญที่จะต้องดำเนินการให้บรรลุผลภายในปี 2543 เพื่อปกป้องเด็กมิให้ถูกละเมิดสิทธิและให้อยู่โดยปลอดภัยจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศในทุกรูปแบบ โดยเรียกร้องให้ 122 ประเทศที่ให้การรับรองปฏิญญานับนี้ดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่ามี

⁴³ Save the Children, UK, *Away from Home: Protecting and supporting children on the move*, 2008, p.6.

⁴⁴ Austria, *Report of the National Preparatory Conference "Children are Not a Commodity-Joining Forces Against the Sexual Exploitation of Children"*, 2 October 2008, p.3. (Diplomatic Academy of Vienna).

⁴⁵ *Previous World Congresses and Mid-Term Review-The First World Congress (FWC):Stockholm 1996 (WWW.ECPAT.NET, Media Kit, ECPAT International, Version 2, April 2008) 1 page.*

การปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กอย่างครบถ้วน ทั้งนี้ ให้ถือว่าการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กในทุกกรูปรูปแบบเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายและให้มีการลงโทษผู้กระทำผิด อีกทั้งส่งเสริมความร่วมมือระหว่างทุกภาคส่วนภายในประเทศและระหว่างประเทศให้มากยิ่งขึ้น ตลอดจนเน้นการให้ความรู้และสร้างความตระหนัก และให้มีการทบทวน ปรับปรุงแก้ไข และออกกฎหมายใหม่ที่มีเน้นด้านการป้องกันและคุ้มครองผู้เป็นเหยื่อควบคู่กับการพัฒนาวิธีการดำเนินงานป้องกัน คุ้มครอง ช่วยเหลือ และฟื้นฟูเด็กที่เป็นเหยื่อและระดมทรัพยากรและงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหา โดยให้เด็กมีส่วนร่วมในการดำเนินงานมากยิ่งขึ้น⁴⁶

การประชุมระดับโลก ครั้งที่ 2 ว่าด้วยการต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก (The 2nd World Congress against Commercial Sexual Exploitation of Children) จัดขึ้นที่นครโยโกฮามา ประเทศญี่ปุ่น ในระหว่างวันที่ 17-20 ธันวาคม พ.ศ.2544 โดยความร่วมมือของ 1) องค์การณรงค์เคลื่อนไหวเพื่อยุติการค้าประเวณีเด็กในธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศเขตเอเชีย (The End Child Prostitution in Asian Tourism (ECPAT) campaign) 2) องค์การยูนิเซฟ (UNICEF) 3) กลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนด้านอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (NGO Group for the Convention on the Rights of the Child) และ 4) กระทรวงการต่างประเทศของญี่ปุ่น ซึ่งเป็นประเทศเจ้าภาพจัดการประชุม โดยมีผู้เข้าร่วมการประชุมทั้งสิ้นจำนวน 3,045 คน ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนของเจ้าหน้าที่รัฐเป็นเจ้าหน้าที่จาก 134 ประเทศ⁴⁷

ผลการประชุมครั้งที่ 2 นำไปสู่การกำหนดพันธกรณีที่ทั่วโลกต้องดำเนินการ เรียกว่า Yokohama Global Commitment 2001 มีสาระสำคัญคือ ให้ปฏิบัติตามปฏิญญาที่สต็อกโฮม ให้ยึดมั่นในเรื่องสิทธิของเด็ก และถือว่าการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการล่วงละเมิดเด็กในทุกกรูปรูปแบบเป็นความผิด รวมทั้งให้ดำเนินการแก้ไขปัญหาที่ต้นตอที่ทำให้เด็กมีความเสี่ยงที่จะถูกแสวงหาประโยชน์ (รวมถึงความยากจน ความไม่เท่าเทียม การเลือกปฏิบัติ การดำเนินคดี ความรุนแรง ความขัดแย้งทางอาวุธ เอชไอวี/เอดส์ การทำหน้าที่ไม่ดีพอของครอบครัว และการทำผิดทางอาญา) โดยเรียกร้องให้ประเทศต่าง ๆ ให้สัตยาบันและดำเนินการตามพิธีสารว่าด้วยการป้องกันปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็ก อนุสัญญาว่าด้วยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ปี ค.ศ. 2001 และบทบัญญัติต่าง ๆ ที่อยู่ใน Rome Statute of the International Criminal Court 1998 อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 182 และพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยการจำหน่ายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และภาพลามกของเด็ก โดยมีให้มีการเอาผิดและลงโทษเด็กที่เป็นเหยื่อ รวมทั้งเสริมสร้างความร่วมมือในการทำงานเป็นเครือข่ายเพื่อกำจัดการค้าประเวณีเด็ก ภาพลามกของเด็ก และการค้าเด็กเพื่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ^{48,49}

การประชุมระดับโลก ครั้งที่ 3 ว่าด้วยการต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ (The 3rd World Congress against Sexual Exploitation of Children & Adolescents)

⁴⁶ Declaration and Agenda for Action-1st World Congresses against Commercial Sexual Exploitation of Children, Stockholm Sweden, 27-31 August, 7 pages.

⁴⁷ Previous World Congresses and Mid-Term Review-The Second World Congress (SWC): Yokohama 2001 (WWW.ECPAT.NET, Media Kit, ECPAT International, Version 2, April 2008) 2 pages.

⁴⁸ Ministry of Foreign Affairs of Japan, The Yokohama Global Commitment 2001, 4 pages.

⁴⁹ UNICEF, Second World Congresses against Commercial Sexual Exploitation of Children, 2 pages

จัดขึ้นในระหว่างวันที่ 25-28 พฤศจิกายน 2551 ที่ศูนย์นิทรรศการและการประชุม ริโอ เซนโตร ฌ เมือง ริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล โดยความร่วมมือของ 1) รัฐบาลประเทศบราซิล 2) องค์การณรงค์เคลื่อนไหว เพื่อยุติการค้าประเวณีเด็กในธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศเซดเอเชีย (The End Child Prostitution in Asian Tourism (ECPAT) campaign) 3) องค์การยูนิเซฟ (UNICEF) และ 4) กลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนด้านอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (NGO Group for the Convention on the Rights of the Child) ผู้เข้าร่วมการประชุมจำนวน 3,500 คน ประกอบด้วย 1) ผู้แทนระดับสูงของรัฐบาลบราซิลและรัฐบาลประเทศต่าง ๆ (ระดับรัฐมนตรีว่าการ และรัฐมนตรีช่วยว่าการ) จำนวน 55 คน 2) ผู้แทนของหน่วยงานรัฐ หน่วยงาน NGO เจ้าหน้าที่ในองค์กรคุ้มครองสิทธิ นักกิจกรรม เจ้าหน้าที่ผู้กำหนดนโยบาย และเด็ก จาก 170 ประเทศ จำนวน 3,145 คน ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนของเด็กจำนวน 282 คน ประกอบด้วยเด็กอายุระหว่าง 12-18 ปี จากบราซิลประเทศเจ้าภาพและจากประเทศต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 96 ประเทศ และ 3) สื่อมวลชนจากประเทศต่าง ๆ จำนวน 262 คน⁶⁰

การประชุมฯ ในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายให้ชุมชนระหว่างประเทศดำเนินการเพื่อให้เกิดความแน่ใจว่าเด็กและผู้เยาว์ได้รับการปกป้องคุ้มครองสิทธิ โดยมีวัตถุประสงค์หลัก 4 ประการ คือ 1) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาใหม่ ๆ และรูปแบบใหม่ ๆ ของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน 2) เพื่อระบุ/ชี้ถึงข้อดี/ความก้าวหน้า และช่องว่างที่เกิดขึ้นภายใต้กรอบของกฎหมายและภาระหน้าที่รับผิดชอบ 3) เพื่อเปิดช่องทางในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การดำเนินงานตามนโยบายแบบ Cross-Sector Policies เพื่อต่อสู้กับปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและเยาวชน

และ 4) เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์และเป้าหมายต่าง ๆ ที่เห็นชอบร่วมกันด้านความร่วมมือระหว่างประเทศสำหรับหัวข้อสำคัญของการประชุมฯ ประกอบด้วย 5 หัวข้อหลัก คือ 1) รูปแบบต่าง ๆ ของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์และสถานการณ์ใหม่เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ 2) กรอบการทำงานตามกฎหมายและความรับผิดชอบ 3) นโยบายแบบบูรณาการทุกภาคส่วนเข้าด้วยกัน 4) โครงการที่เป็นความรับผิดชอบต่อสังคม และ 5) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศ⁶¹

ในการประชุมครั้งนี้ ผู้เข้าร่วมการประชุมต่างมีความเห็นตรงกันว่า การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเป็นการละเมิดต่อสิทธิของเด็กอย่างร้ายแรง ทั้งในส่วนศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์และบุรณภาพทางร่างกายและจิตใจของเด็ก ส่วนการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กที่เป็นความผิดทั้งทางกฎหมายและทางศีลธรรมนั้นเป็นการกระทำที่ไม่อาจให้อภัยได้ไม่ว่าจะในกรณีใด ๆ ผู้เข้าร่วมการประชุมยังเป็นกังวลต่อระดับความรุนแรงที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ในทุกภูมิภาคของประเทศต่าง ๆ และเป็นกังวลต่อรูปแบบอันซับซ้อนและหลากหลายของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ โดยเฉพาะการใช้อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีสมัยใหม่ และเทคโนโลยีที่กำลังพัฒนาเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ รวมถึงเป็นกังวลต่อสิ่งที่เกิดขึ้นอันเป็นผลจากการที่ผู้กระทำผิดเข้าไปเกี่ยวข้องกับธุรกิจการเดินทางและการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยเห็นว่ามีหลายปัจจัยที่เอื้อให้เกิดการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความยากจนความไม่เท่าเทียมทางเพศและในสังคม การถูกกีดกัน การใช้ยาเสพติดและสุราในทางที่ผิด ความต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กที่เกิดขึ้นในอดีต

⁶⁰ President Lula will participate in the opening ceremony for World Congress III

⁶¹ World Congress III highlights the important of corporate social responsibility in the fight against sexual exploitation

เรื่อยมาจนถึงปัจจุบันและต่อเนื่องไปถึงอนาคต การเสื่อมของสิ่งแวดล้อม การติดเชื่อเฮชไอวี/เอดส์ การพลัดถิ่น อาชีพ ความขัดแย้งโดยใช้อาวุธ และภาวะฉุกเฉินอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดความตึงเครียดในหน่วยพื้นฐานของครอบครัวที่รับผิดชอบในการคุ้มครองเด็ก รวมถึงความต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กที่เกิดขึ้นมายาวนานในทุกภูมิภาค และในทุกประเทศด้วยเป็นเรื่องที่สังคมคุ้นเคยชินชา และเป็นเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องในการทำคามผิดโดยที่ไม่ถูกลงโทษแต่อย่างใด เนื่องจากว่าในหลายประเทศนั้นกฎหมายยังไม่ได้ให้คำนิยามที่ตีพอ และยังไม่ได้ประกาศให้การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ในรูปแบบต่างๆ เป็นความผิด ในลักษณะที่สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศที่บังคับใช้⁵²

สำหรับสาเหตุที่ผู้กระทำความผิดไม่ถูกลงโทษนั้น เป็นเพราะประเทศที่มีกรกระทำความผิดเกิดขึ้นไม่ได้ทำการสืบสวนสอบสวนเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด และเป็นเพราะไม่มีเขตอำนาจศาลนอกอาณาเขตที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปในลักษณะเดียวกัน จึงมักจะทำให้เกิดปัญหาว่าการกระทำความผิดนั้นไม่ได้ถือเป็นการผิดของสองประเทศ (a dual criminality requirement) นอกจากนี้ การไม่มีระเบียบ/ข้อบังคับว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และไม่มีข้อตกลงและการปฏิบัติว่าด้วยความช่วยเหลือทางอาญา ยังเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการให้ความคุ้มครองเด็กและดำเนินคดีกับอาชญากร อีกทั้ง กฎหมายและโครงการต่าง ๆ ที่เป็นการแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์และสาเหตุของการค้าเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศนั้น มักจะไม่ตระหนักถึงสถานการณ์พิเศษของเหยื่อที่เป็นเด็กและสิทธิของเด็ก

ที่จะต้องได้รับการคุ้มครองเป็นพิเศษ รวมทั้งการคุ้มครองตลอดกระบวนการส่งกลับประเทศซึ่งเป็นการรับประกันความปลอดภัยของเด็กในกรณีที่ถูกคืนถิ่นฐานเดิม และรับประกันสิทธิของเด็กที่จะต้องได้รับความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ในสิ่งที่พวกเขาสูญเสียไป⁵³

ผู้เข้าร่วมประชุมระดับโลกครั้งที่ 3 ยังมีความเห็นว่าการประสานงานที่ไร้ประสิทธิภาพระหว่างหุ้นส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายบังคับใช้กฎหมาย ฝ่ายตรวจคนเข้าเมือง นักสังคมสงเคราะห์ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ทำให้เด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศไม่ได้รับความช่วยเหลืออย่างเหมาะสมและครบถ้วน ทั้งนี้ ปัญหาที่ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องคือ ไม่มีการประมวลผลข้อมูลที่น่าเชื่อถือในประเด็นสิ่งที่พบบ่อย ๆ และลักษณะของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ที่เป็นกลุ่มเสี่ยง รวมทั้งไม่มีการประเมินที่ตีพอในประเด็นผลกระทบของมาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคม และมาตรการอื่น ๆ ที่เป็นการป้องกันและยุติการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ และเป็นการช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ นอกจากนี้ ข้อมูลที่รับรู้และส่งต่อกันยังเป็นข้อมูลที่ไม่ได้ยืนยันอยู่บนฐานความรู้ที่เป็นปัจจุบัน และข้อมูลจริงในพื้นที่เหล่านั้นที่ได้มายังไม่มากพอ⁵⁴

การประชุมระดับโลกครั้งที่ 3 ว่าด้วยการต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ นำไปสู่การจัดทำข้อตกลง ริโอ เดอ จาเนโร ว่าด้วยการป้องกันและยุติการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์⁵⁵ (The Rio de Janeiro Pact to

⁵² Brazil holds biggest congress against Sexual Exploitation of Children & Adolescents

⁵³ Central Organizing Committee, Information Note- World Congress III against Sexual Exploitation of Children & Adolescents

⁵⁴ Central Organizing Committee, Information Note- World Congress III against Sexual Exploitation of Children & Adolescents

⁵⁵ แปลสรุปความจากเอกสาร MIDNIGHT PLUS TWO-The Rio de Janeiro Pact to Prevent and Stop Sexual Exploitation of Children and Adolescents, 13 pages.

Prevent and Stop Sexual Exploitation of Children and Adolescents) ที่มุ่งเน้นการให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นแก่เด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยกำหนดให้มีการดำเนินการตามมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศเพื่อให้การดำเนินงานตามพันธกรณีของประเทศต่าง ๆ ในการปกป้องเด็กจากการละเมิดและแสวงหาประโยชน์ในทุกรูปแบบได้ผลเป็นที่พึงพอใจ และมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาที่รากเหง้าของปัญหาที่เป็นสาเหตุให้มีการละเมิดสิทธิเด็กอย่างร้ายแรง

แผนปฏิบัติการในข้อตกลงริโอ เดอ จาเนโร ประกอบด้วย 5 แผนหลัก คือ 1) แผนปฏิบัติการทั่วไป 2) แผนปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหาภาพลามก/ภาพการล่วงละเมิดเด็ก 3) แผนปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ในการค้าประเวณี 4) แผนปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ในธุรกิจการเดินทางและการท่องเที่ยว และ 5) แผนปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหาการค้าและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ โดยสรุปสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการแต่ละด้านได้ดังนี้

แผนปฏิบัติการทั่วไปประกอบด้วย การกำหนดให้มีการนิยาม บัญญัติห้ามและให้ถือว่าการกระทำทั้งหมดที่เป็นการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์เป็นความผิดทางกฎหมายในเขตประเทศของตนโดยไม่คำนึงถึงอายุในการให้ความยินยอมหรือการแต่งงาน ทั้งนี้ การนิยาม การบัญญัติห้ามและการถือเป็นการผิดทางกฎหมายจะต้องเป็นไปในลักษณะที่สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศที่มีอยู่ รวมทั้งให้ก่อตั้งเขตอำนาจศาลนอกอาณาเขตที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นการยุติเรื่องข้อหาที่ถือเป็นการผิดอาญาของสองประเทศในความผิดต่างๆ ที่เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์จากเด็กและผู้เยาว์และอำนาจการให้เกิดความช่วยเหลือทางอาญาระหว่างกันและการช่วยเหลือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถดำเนินคดี

กับผู้กระทำผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีการลงโทษอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ยังเห็นควรให้มีหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายที่จะเป็นหน่วยงานหลัก/เป็นผู้นำ (ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในประเทศของตน) เพื่อดำเนินการบังคับใช้กฎหมายนอกอาณาเขตฉบับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ในลักษณะที่เป็นการบังคับใช้กฎหมายเชิงรุกและให้ดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กที่เป็นเหยื่อของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศไม่ถูกดำเนินคดีหรือถูกลงโทษในความผิดที่กระทำในช่วงที่พวกเขาถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ แต่ให้พวกเขามีสถานภาพทางกฎหมายว่าเป็นเหยื่อและได้รับการปฏิบัติในฐานะของเหยื่อ ทั้งนี้ ภายในปี พ.ศ.2556 ให้มีกลไกและ/หรือกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการอำนวยความสะดวกให้เกิดการประสานงานทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับระหว่างประเทศ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกระทรวงต่าง ๆ ของรัฐและให้มีการจัดตั้งสถาบันด้านสิทธิเด็กที่เป็นสถาบันอิสระ เช่น มีผู้ตรวจการรัฐสภาด้านเด็ก (children's ombudspersons) หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือมีหน่วยงานกลางด้านสิทธิเด็กขึ้นในสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือมีการตั้งสำนักงานผู้ตรวจการรัฐสภาทั่วไป เพื่อเน้นย้ำถึงความจำเป็นของประเทศภาคีที่จะต้องดำเนินการตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็กประกาศทั่วไป ฉบับที่ 2 ของคณะกรรมการด้านสิทธิเด็ก โดยหน่วยงาน/องค์กรเหล่านี้ควรมีบทบาทหลักในการกำกับติดตามอย่างเป็นอิสระถึงการดำเนินงานต่าง ๆ ที่เป็นการป้องกันการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ และเป็นการคุ้มครองเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ รวมทั้งเป็นการคืนสิทธิให้กับเด็กที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศเพื่อให้เกิดการบังคับใช้และเกิดกรอบการทำงานตามกฎหมายที่มีประสิทธิภาพและเพื่อให้แน่ใจว่า (ในกรณีที่น่าจะเป็น) เด็กที่เป็นเหยื่อนั้นได้รับการเยียวยาและค่าชดเชย รวมทั้งมีโอกาสที่จะยื่นคำร้องต่อสถาบันดังกล่าว

แผนปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหาภาพลามกของเด็ก/ภาพการล่วงละเมิดเด็ก เน้นการป้องกันและหยุดยั้งการแพร่ภาพลามกของเด็ก รวมถึงการใช้อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อการล่วงละเมิดต่อเด็กทั้งในระบบออนไลน์ (ทางอินเทอร์เน็ต) และไม่ออนไลน์ (ทางอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อินเทอร์เน็ต) เพื่อการผลิตและเผยแพร่ภาพลามกของเด็กและวัสดุอื่นๆ โดยกำหนดให้มีการนิยามคำว่า ภาพลามกของเด็กให้ชัดเจนตามมาตรฐานสากล และให้ถือว่าเรื่องต่อไปนี้เป็นอาชญากรรม ได้แก่ การผลิต การจัดจำหน่าย/แจกจ่าย การรับ และการครอบครองภาพลามกของเด็ก โดยรวมทั้งภาพเสมือนจริงและการนำเสนอภาพการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก รวมถึงการบริโภค การเข้าถึง และการดูวัสดุเหล่านั้นโดยที่ไม่มีการสัมพันธ์ทางกาย ทั้งนี้ให้ขยายความรับผิดชอบทางกฎหมายไปยังบรรษัทและบริษัทต่าง ๆ ที่รับผิดชอบหรือเกี่ยวข้องกับการผลิตและ/หรือ การเผยแพร่วัสดุดังกล่าว นอกจากนี้ยังมุ่งส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนของภาครัฐ/ภาคเอกชนในการพัฒนาการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีทนทานเพื่อใช้ในการสืบสวนสอบสวนการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ และเพื่อให้สามารถทำการติดตามตัวเหยื่อในทันที โดยการให้รางวัลแก่ภาคเอกชนที่ดำเนินงานด้านการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีทนทาน (robust technologies) เพื่อวิเคราะห์/จำแนกภาพที่ถ่ายด้วยกล้องดิจิทัลอิเล็กทรอนิกส์ และติดตามร่องรอย และกู้ภาพเหล่านั้นเพื่อช่วยในการจับกุมผู้กระทำผิด รวมทั้งกระตุ้นส่งเสริมและสนับสนุนให้มีสายด่วน (hotline) ทางโทรศัพท์ และทางอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ประชาชนรวมทั้งเด็กใช้ในการรายงานการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ทางอินเทอร์เน็ต โดยให้เปลี่ยนหมายเลขโทรศัพท์และ URLs เท่าที่เป็นไปได้ ทั้งนี้ การจำแนก การช่วยเหลือ และการดูแลเหยื่อนั้นจะต้องเป็นการดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนี้

แผนปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ในการค้าประเวณี ประกอบด้วย การกำหนดกฎหมายในประเทศให้เป็นไปตามมาตรฐานระหว่างประเทศ การแก้ไขปัญหาด้านอุปสงค์ที่ทำให้เด็กถูกค้าประเวณี การให้การช่วยเหลือที่เหมาะสมกับเพศ (เด็กหญิงและเด็กชาย) ทั้งด้านการฟื้นฟูและบำบัดอย่างเหมาะสมและเป็นพิเศษแก่เด็กที่เคยถูกค้าประเวณีในลักษณะที่เป็นการดำเนินการโดยชุมชน รวมทั้งให้มีการวิจัย เรื่อง รูปแบบร่วมสมัยในสังคมของเด็กชายในหลากหลายบริบท เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่จะเป็นตัวยับยั้งไม่ให้เด็กและผู้เยาว์ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

แผนปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ในธุรกิจการเดินทางและท่องเที่ยว ประกอบด้วย การส่งเสริมและสนับสนุนภาคธุรกิจด้านการโรงแรม การเดินทาง และการท่องเที่ยวให้มีจรรยาบรรณวิชาชีพและดำเนินธุรกิจ ในลักษณะที่รับผิดชอบต่อสังคม โดยให้มีการจัดตั้งระบบให้ข้อมูลการเดินทางระหว่างประเทศ ที่เป็นไปตามมาตรฐานสิทธิมนุษยชนและกฎหมายที่บังคับใช้ เช่นระบบ green notice ของ องค์การตำรวจสากล รวมทั้งให้มีการประชาสัมพันธ์เตือนให้นักท่องเที่ยวทราบเรื่องการลงโทษทางอาญาในคดีแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก โดยติดตามดูพื้นที่ปลายทางของนักท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้วและพื้นที่ใหม่ ๆ และกำหนดมาตรฐานเชิงรุกในการทำงานร่วมกับหุ้นส่วนภาคเอกชนที่มีส่วนในการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวในมาตรการ/ด้านต่าง ๆ เพื่อป้องกันการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ โดยเฉพาะการใช้ยุทธศาสตร์ว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมที่เป็นการส่งเสริมการพัฒนาที่เท่าเทียม นอกจากนี้ ยังกำหนดให้จัดฝึกอบรม ให้คำแนะนำด้านอาชีพ และให้โอกาสในการทำงานแก่เด็กที่มีความเสี่ยง (ผู้ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ปลายทางของการท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมหรือ

เด็กที่อยู่ไกลในพื้นที่เหล่านั้น) ผู้ซึ่งมีอายุครบตามที่กฎหมายกำหนดให้ทำงานได้ ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เด็กเหล่านั้นตกอยู่ในสถานการณ์ของการแสวงหาประโยชน์

แผนปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและผู้เยาว์ ประกอบด้วย การให้นิยามคำว่า การค้าเด็กให้ชัดเจนในลักษณะที่เป็นไปตามพันธกรณีภายใต้พิธีสาร Palermo และเป็นไปตามมาตรฐานและเครื่องมือระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงหลักการและแนวปฏิบัติของ OHCHR ที่ว่าด้วยการค้ำชู (โดยรวมทั้งการค้าเด็ก) การระดมชุมชนต่าง ๆ ให้มีส่วนร่วมในการหาหรือและเข้าร่วมในการทบทวนบรรทัดฐานและวิถีปฏิบัติของสังคมที่ทำให้เด็กเสี่ยงที่จะถูกค้า รวมทั้งกำหนดวิธีดำเนินการที่ทำให้ชุมชนเหล่านั้นมีส่วนร่วมในการพัฒนา นโยบายและแผนการต่าง ๆ ที่พวกเขามีส่วนร่วมและเห็นว่าเหมาะสม อีกทั้งให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผน การดำเนินงาน และการกำกับติดตามโครงการเหล่านั้น ทั้งนี้ นโยบายและแผนการต่าง ๆ ที่เป็นการแก้ไขปัญหาการค้าเด็กข้ามพรมแดนและการค้าเด็กภายในประเทศ จะต้องรวมถึงวิธีดำเนินการในการปฏิบัติที่ได้มาตรฐานเพื่อให้การส่งกลับเด็กคืนถิ่นฐานเดิมและการส่งเด็กกลับเป็นไปอย่างปลอดภัยโดยมีการประเมินด้วยความรอบคอบในประเด็นความจำเป็นและความเสี่ยงในการส่งเด็กหญิง/เด็กชายกลับคืนถิ่นฐาน ทั้งนี้ เพื่อให้แน่ใจว่าการดำเนินงานนั้นก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเด็ก รวมทั้งให้มีการจัดตั้งระบบที่มีประสิทธิภาพในการลงทะเบียนและจัดทำเอกสารเกี่ยวกับเด็กที่ถูกค้าทุกคน และให้แน่ใจว่าเด็กที่ถูกค้าทุกคนได้รับการช่วยเหลือ ทั้งด้านการคุ้มครองในระยะสั้น การช่วยเหลือด้านสังคม และจิตใจ และความช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจที่จำเป็นอย่างครบถ้วน ตลอดจนการบูรณาการทางสังคม

และการฟื้นฟูอย่างต่อเนื่องยาวนาน (เป็นไปตามแนวปฏิบัติขององค์กรยูนิเซฟเพื่อการคุ้มครองเด็กที่เป็นเหยื่อของการค้า คู่มือของสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติว่าด้วยการประเมินเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก)

ข้อมูลที่กล่าวข้างต้นสะท้อนถึงความตั้งใจของรัฐบาลและความมุ่งมั่นของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ที่ได้ร่วมมือกันแก้ไขปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กอย่างต่อเนื่องมาตลอดระยะเวลา 12 ปีที่ผ่านมา (นับตั้งแต่ปี 2539 จนถึงปัจจุบัน) และเป็นที่ยืนยันดีที่สุดในปัจจุบันมีเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงที่จะถูกค้า และถูกแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ จำนวนมากให้ความสนใจและได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหนึ่งซึ่งการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาที่แท้จริงในพื้นที่ของตน ให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการกำหนดมาตรการและแผนงานที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหานั้นที่สอดคล้องกับความต้องการและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม ดังจะเห็นได้จากจำนวนเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมการประชุมระดับโลก ครั้งที่ 3 มีจำนวนถึง 282 คนจาก 96 ประเทศทั่วโลก เมื่อเปรียบเทียบกับการประชุมระดับโลก ครั้งที่ 1 ซึ่งมีเด็กและเยาวชนเข้าร่วมงานเพียง 47 คน ทั้งหมดนี้ก่อให้เกิดความหวังว่าปัญหาการค้าและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กจะลดระดับความรุนแรงลงในอนาคตอันใกล้โดยแม้ว่าจะไม่สามารถกำจัดปัญหานี้ให้หมดสิ้นไปได้ก็ตามที

